



Маргаритка

(Приказка отъ Краусбауеръ).

Едно врѣме живѣлъ единъ бѣденъ вжглищаръ съ жена си. Тѣ нѣмали дѣца. Най-послѣ родило имъ се дѣтенце — момиченце, хиляди пѣти похубаво отъ най-хубавицата на свѣта. Съ лице — кръвъ и млѣко. Съ жѣби — дребни маргари. Кръстили го Маргаритка. И защото Маргаритка била тѣй хубава, царскиятъ синъ се оженилъ за нея. А старитѣ си останали въ кѣщи.



Дошла люта зима и бѣдниятъ вжглищаръ мръзнѣлъ тѣй много, че не знаелъ дѣ да се дѣне отъ студъ и мразъ.

— Чуй, жено, — рекълъ той, — виждашъ, какъ отъ студъ дърво и камъкъ се пука, страшно ми